

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-11-08
Besvaras senast
2019-11-22

Till arbetsmarknadsminister Eva Nordmark (S)

2019/20:110 Arbetsmiljö och arbetsvillkor för Samhallanställda

Samhall har sedan starten 1980 spelat en viktig roll för många människor med olika typer av funktionsnedsättning och för den aktiva arbetsmarknadspolitiken. Verksamheten är förstås inte problemfri, och det finns skäl för staten att kontinuerligt följa upp utvecklingstendenser och förekommande kritik. Detta inte minst eftersom de som har störst behov av att Samhalls arbete fungerar väl ofta själva befinner sig i en utsatt situation på arbetsmarknaden och gentemot myndigheter.

Jag har under mina riksdagsår vid flera tillfällen tagit upp frågan för regeringen. I januari 2018 hade jag en interpellationsdebatt med dåvarande närings- och innovationsministern Mikael Damberg. Debatten hölls mot bakgrund av en serie artiklar i tidningen Dagens Arbetet under hösten 2017, där det framkom att Samhallanställda hade arbetat under anmärkningsvärt svåra och potentiellt farliga förhållanden. Ministern tog då initiativ till ett möte med flera berörda fackliga organisationer, som hade uttryckt stark kritik, och utlovade en skarp dialog med ledningen för Samhall.

De uppgifter som når mig hösten 2019 tyder på att det dessvärre finns mycket kvar att ta tag i. Tidningen Fastighetsfolket har bland annat rapporterat om extremt varma förhållanden (uppåt 39 grader) på ett tvätteri i Kalmar där Samhallanställda arbetat. Inget separat lunchrum fanns att tillgå, så de anställda fick äta i värmen, i lukten av avföring från smutstvätten. De mest iögonfallande problemen åtgärdades först efter påstötningar från skyddsombudet.

Samma tidning rapporterade även om missförhållanden vid en av Samhalls verksamheter i Köping, om trånga personalutrymmen och avsaknad av duschar och vilrum. Detta ordnades senare upp efter skyddsombudets anmälan enligt 6 kap. 6 a § AML och efterföljande hot om vite.

Det är förstås glädjande att skyddsombudens viktiga arbete leder till förbättringar. Men det är alarmerande att detta över huvud taget kunnat ses som lämpliga arbetsplatser – i synnerhet för den utsatta grupp som anvisats till Samhall.

Något som beskrevs uttryckligt i Dagens Arbetes artikelserie hösten 2017, som även återkommer i Fastighetsfolkets artiklar och som jag också själv har erfarit vid egna möten med Samhallanställda, är anställda som inte vågar uttala sig

mer offentligt, därför att de uppfattar att det då finns en risk för omplacering som drabbar dem negativt.

Detta är något som enligt min mening bör tas på stort allvar. Det går inte att ensidigt förlita sig på den bild som företagsledningen ger av situationen, och det är naturligtvis heller inte säkert att hela bilden finns där. Med tanke på det speciella uppdrag som Samhall har, och de särskilda behov av trygghet och stabilitet som de Samhallanställda har, bör man göra en särskild översyn av arbetsmiljö och arbetsvillkor för de anställda på Samhall.

Jag vill därför fråga arbetsmarknadsminister Eva Nordmark:

Avser ministern att vidta något initiativ för att initiera en översyn eller utredning för att med lämplig metodik kartlägga arbetsmiljö och arbetsvillkor för anställda vid Samhall?

.....

Ali Esbati (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander